

תהלים • פרק מ'

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this beautiful kapitel, Dovid HaMelech sings a song of deep gratitude to Hashem for pulling him out of the muddy pit of distress and setting his feet firmly on solid rock. He teaches us that Hashem does not desire mere animal sacrifices, but rather a heart that is completely open to hearing His word and a neshama that finds its greatest joy in doing His will. Even when Dovid feels overwhelmed by his troubles and his heart fails him, he cries out to Hashem with pure emunah, begging for His swift salvation and declaring that those who seek Hashem will always rejoice in His help.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לְמִנְצַח לְדוֹד מִזְמוֹר:

קוֹחַ קוֹיִתִּי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי:

וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטֵּיט הַיָּוֶן וַיִּקָּם עַל־סִלְעַ רְגְלִי כוֹנֵן אֲשָׁרִי:

וַיִּתֵּן בִּפִּי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בַיהוָה:

אֲשָׁרִי הִגִּבֵּר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רִהָבִים וְשָׁטִי כָזָב:

רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹף אֱלֹהֶיךָ אֲגִידָה וְאִדְבָּרָה עֲצָמוֹ

מִסֵּפֶר:

זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצָתָ אֲזִנִּים כָּרִיתָ לִּי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שְׁאֵלָתָ:

אֲזִ אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בְּמִגְלַת־סֶפֶר כְּתוּב עָלַי:

לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנָךְ אֱלֹהֵי חִפְצָתִי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מִעֵי:

בְּשִׁרְתִּי צִדִּק בִּקְהָל רַב הִנֵּה שְׁפָתִי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אֶתָּה יִדְעָתָ:

צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אֲמַרְתִּי לֹא־כַחֲדָתִי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ לְקָהָל רַב:

אֶתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי:

כִּי אֶפְפוּ־עָלַי רַעוֹת עַד־אֵין מִסֵּפֶר הַשִּׁיגוֹנִי עוֹנֵתִי וְלֹא־יִכְלָתִי לִרְאוֹת עֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי

עֲזָבָנִי:

רָצָה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לַעֲזֹרְתִי חוֹשָׁה:

יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחַד מִבְּקָשִׁי נִפְשִׁי לְסִפּוֹתָהּ יִסְגּוּ אַחֲוֹר וַיִּכְלָמוּ חִפְצֵי רַעְתִּי:

יִשְׁמוּ עַל־עֵקֶב בְּשִׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הָאֵחַ הָאֵחַ:

יְשִׁישׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בָּהּ כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֵאמָרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יְהוָה אֱהִי תְשׁוּעָתָהּ:

וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יִחְשָׁב לִי עֲזָרְתִּי וּמִפְּלֹטֵי אֶתֶּה אֱלֹהֵי אֱלִיתָאֲחֵר: